11/01/2020

Τι είδους Ελλάδα θέλουμε;

/ Επικαιρότητα

Κείμενο με το οποίο παραθέτει τον προβληματισμό του σχετικά με την απόφαση του υπουργείου Παιδείας να καταργήσει την αργία της εορτής των Τριών Ιεραρχών, εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος.

“Γιατί η απάντηση στο ερώτημα τι είδους Παιδεία θέλουμε; απαντάται με την ερώτηση: τι είδους κοινωνία, δηλ. Πατρίδα θέλουμε; Καθώς φαντάζομαι όλοι συμφωνούμε και κατανοούμε ότι η Παιδεία ενός Έθνους διαμορφώνει όχι μόνο τους αυριανούς πολίτες, αλλά το μέλλον του. Εάν λοιπόν ενοχλεί και παραπέμπει σε.. «άλλες εποχές» η παιδεία των Τριών Ιεραρχών που μιλούν για μόρφωση σώματος και μόρφωση ψυχής, για την καλοσύνη και την αγαθοσύνη, «καλός-καγαθός», φράση που συνδυάζει τις ιδέες της καλοσύνης και ομορφιάς σε μια κοινή έννοια, για την παιδεία ως «μετάληψις αγιότητος»,τονίζει, μεταξύ άλλων.

Ακολουθεί ολόκληρο το κείμενο:

«Σβήνοντας ένα κομμάτι από το παρελθόν είναι σαν να σβήνεις και ένα αντίστοιχο

κομμάτι από το μέλλον». (Γ. Σεφέρης).

Εύλογο και πάντα επίκαιρο γεννάται το ερώτημα: Τελικά.. τι είδους Ελλάδα, τι είδους Πατρίδα θέλουμε; Δύσκολη η απάντηση. Τα αυτονόητα και δεδομένα, ολοένα και περισσότερο, ανατρέπονται και τίθενται υπό κρίση και αίρεση. «Η απτή και αξόδευτα πεζή πραγματικότητα της σύγχρονης ζωής θυμίζει μάλλον... μποτιλιάρισμα σε πολυσύχναστο δρόμο» γράφει στοχαστής των καιρών μας. Και είναι, νομίζω, μια μεγάλη αλήθεια.

Απόδειξη: Οι αντιδράσεις από την πρόσφατη απόφαση του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων να επαναφέρει την ημέρα των Τριών Ιεραρχών « ...ως ημέρα πραγματοποίησης εορταστικών εκδηλώσεων προς τιμή των Μεγάλων αυτών Πατέρων αλλά και της Παιδείας, καθώς και των μετόχων της εκπαιδευτικής διαδικασίας, εκπαιδευτικών και μαθητών. Οι εκδηλώσεις αυτές μπορεί να περιλαμβάνουν θρησκευτικές και εκπαιδευτικές δραστηριότητες σχετικά με την προβολή του κοινωνικού και παιδαγωγικού έργου των Μεγάλων Πατέρων και της εν γένει προσφοράς τους στην Εκπαίδευση και τα Γράμματα», σύμφωνα με τροποποιητική διάταξη του άρθρου 56 (Νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας). Τι πιο φυσικό, πιο λογικό και αυτονόητο η ημέρα αυτή που, μέχρι πριν λίγα χρόνια, εορταζόταν ως ημέρα της Ελληνικής Παιδείας και των Ελληνικών Γραμμάτων και που είχε καταργηθεί και είχε θεσπιστεί ως ημέρα... αργίας! τι πιο φυσικό λοιπόν να επανέλθει ο εορτασμός της και όχι να θεωρείται ως άλλη μια μέρα αργίας! Εξ΄ άλλου τι νόημα είχε να καθιερωθεί άλλη μία αργία στην Εκπαίδευση; Δεν φτάνουν οι υπάρχουσες; Η μάλλον.. αλλιώς θα πρέπει να τεθεί το ερώτημα: Ποια η σκοπιμότητα κατάργησης του εορτασμού των Τριών Ιεραρχών και καθιέρωσης ως ημέρα αργίας;

«Καταργείται η αργία της 30ης Ιανουαρίου και αντικαθιστάται με «εκδηλώσεις» κατήχησης που παραπέμπουν σε άλλες εποχές». Ιδού ο αντίλογος και προφανώς... η αιτία κατάργησης του εορτασμού και καθιέρωσης της αργίας! Επιστροφή σε... «άλλες εποχές» και «κατήχηση» θεωρείται στην Ελλάδα που η πλειοψηφία των πολιτών της δηλώνουν «πίστη στον Θεό», που κάθε σπιθαμή γης της είναι ποτισμένη με αίμα ηρώων και μαρτύρων της πίστεως και της ελευθερίας, επιστροφή σε «άλλες εποχές» θεωρείται το αυτονόητο και δεδομένο, δηλ. ο εορτασμός των Τριών Ιεραρχών στα Ελληνικά Σχολεία!

Ιδού λοιπόν το δίλλημα, το ερώτημα, το σταυροδρόμι της ζωής και του Έθνους: Τι είδους Ελλάδα θέλουμε; Αυτή που δεν θα παραπέμπει σε... «άλλες εποχές», δηλ. μια Ελλάδα με τα.. «φεστιβάλ υπερηφάνειας», με τα.. «πολύχρωμα σχολεία», όπου παιδιά στην πιο τρυφερή και ευαίσθητη ηλικία τους αναγκάζονται να αλλάζουν ρόλους φύλου, προκαλώντας τους διαταραχή και σύγχυση, μια Ελλάδα που τα

παιδιά της στην ευάλωτη ηλικία των 15 ετών μπορούν όχι μόνο να σκέφτονται, αλλά και να αλλάζουν φύλο, ως νομική κατοχύρωση «ατομικών δικαιωμάτων», μιά Ελλάδα που νομοθετεί την ελευθερία στην βλασφημία των Θείων και την περιύβριση των νεκρών, που αποκαθηλώνει τα σύμβολα και τα ιερά του Γένους; Μια Πατρίδα δηλ. που τα πάντα γκρεμίζονται, ξεπουλιούνται και ισοπεδώνονται στο όνομα του δήθεν.. «εκσυγχρονισμού» και της «προόδου» και στον βωμό των «διαφορετικοτήτων» και «ιδιαιτεροτήτων», τις οποίες έστω και αν δεν συμφωνούμε μαζί τους, σεβόμαστε ως προσωπικές τους επιλογές; Με τέτοιους τρόπους, διαδικασίες και μεθοδεύσεις θα επιτευχθεί ο «εκσυγχρονισμός της κοινωνίας»; Εκτός και αν... στόχος είναι αυτή η κοινωνία να πάψει να είναι Ελληνική και να γίνει κάτι άλλο, ξένο προς την δυσχιλιόχρονη ιστορία και πορεία της. «Ένας εφιάλτης» κατά τον Σεφέρη.

Γιατί η απάντηση στο ερώτημα τι είδους Παιδεία θέλουμε; απαντάται με την ερώτηση: τι είδους κοινωνία, δηλ. Πατρίδα θέλουμε; Καθώς φαντάζομαι όλοι συμφωνούμε και κατανοούμε ότι η Παιδεία ενός Έθνους διαμορφώνει όχι μόνο τους αυριανούς πολίτες, αλλά το μέλλον του. Εάν λοιπόν ενοχλεί και παραπέμπει σε.. «άλλες εποχές» η παιδεία των Τριών Ιεραρχών που μιλούν για μόρφωση σώματος και μόρφωση ψυχής, για την καλοσύνη και την αγαθοσύνη, «καλός-καγαθός», φράση που συνδυάζει τις ιδέες της καλοσύνης και ομορφιάς σε μια κοινή έννοια, για την παιδεία ως «μετάληψις αγιότητος», τότε: « Τι όμως κι΄ αν μας εμπνέει το πρότυπο του εξερευνητή σ΄ αδιάβατη ζούγκλα, τι κι αν μας γλυκονανουρίζει το λίκνισμα της βάρκας του Οδυσσέα στον πηγαιμό για την Ιθάκη»; «Η πιο προγραμματισμένη και τραγικότερη άρνηση της ανεκτικότητας σημειώθηκε στις ώρες εκείνες της ιστορίας του κόσμου που έκαναν τον άνθρωπο να αγνοήσει ή και να αρνηθεί τη θρησκεία», απαντά ο σπουδαίος φιλόσοφος και πολιτικός Παναγιώτης Κανελλόπουλος και μ΄ αυτό κλείνω το φτωχό αυτό συλλογισμό μου. Καθώς οι ώρες αυτές είναι ώρες ευθύνης, προσευχής, περισυλλογής και αυτοκριτικής, αλλά και ώρες αφύπνισης, εγρήγορσης και αντίστασης σε κάθε τι που στοχεύει να υποδουλώσει την ψυχή, το πνεύμα και το φρόνημα και ουδείς εξ΄ ημών δικαιούται να στρουθοκαμηλίζει και αδιαφορεί, εκτός και αν τελικά... αυτή την Ελλάδα που δεν παραπέμπει «σε άλλες εποχές» επιλέγουμε και θέλουμε να χτίσουμε και κληροδοτήσουμε ως μέλλον για τα παιδιά μας.